

Aanvullende notities over de Molluskenzeef.

In Nederland, waar het aantal middelgrote soorten, kleiner is dan in Midden- en Zuid-Europa, is, blijkens mijn ervaring, een zeef met een maaswijdte van maximaal 10 mm voldoende. Hierdoor reduceert men de hoeveelheid mee te dragen ballast aanzienlijk, terwijl de kleinste soorten, waar het doorgaans om te doen is, evengoed in het zeefsel geconcentreerd zijn. Exemplaren groter dan 1 cm, die dus de zeef niet kunnen passeren, kunnen telkenmale gemakkelijk bijeengeraapt worden uit het gedeelte van de zak, boven de zeef. Het cilindrische deel onderaan de zak is m.i. niet noodzakelijk. In plaats daarvan heb ik door de zoom van de onderzijde der zak een dun ijzerdraadje geschoven, waardoor de opening gespannen blijft. Dit vergemakkelijkt het ledigen van de zak in de excursiezakjes aanzienlijk. Het koord kan men het best, om verliezen te voorkomen, niet ver van de opening van de zak, in het midden vastnaaien.

De totale lengte van 75 cm van de zak lijkt royaal. Toch moet men haar niet veel korter maken. Het in de zak vallende zeefsel is nl. niet zelden enkele kilo's zwaar. Bij het gebruik van een lange zak, rust dit gewicht, tijdens het zeven, op de grond, terwijl men het andere mee heen en weer moet schudden. De lange zak spaart dus de armspieren.

Als stof voor de zak gebruike men bij voorkeur een weefsel, dat geen of weinig vocht opneemt en dat niet te harig is. Linnen is zeer geschikt. Heeft men een lap nieuwe stof, dan vergete men vooral niet, dit eerst goed te wassen, alvorens te gaan knippen. Dit in verband met het inkrimpen.

Bij het innaaien van de twee ringen, plaatse men deze zodanig, dat de handvaten bij bovenaanzicht ongeveer een hoek van 45° maken. Is men rechts, dan moet het onderste handvat, waarmee men schudt (Zie schets:y), aan de rechterzijde zijn en het bovenste handvat (x), waarmee niet gemanipuleerd wordt, links. Is men daarentegen links, dan juist omgekeerd. Men denke hier wel aan bij het fabriceren !

De bevestiging van de bovenste ring aan de zoom van de zak is eenvoudig. Tijdrovender is het innaaien van de onderste ring, dat niet anders dan met de hand kan geschieden. Ter versteviging verdient het aanbeveling, ter plaatse eerst met de machine een band te naaien met losse zomen. De laatste worden later met de hand om de ring heen genaaid.

J.G.J.Kuiper